

HIGIENA

a Venus

La passivitat presideix la vida sexual de la dona. Però en el matrimoni —que no és exclusivament vida sexual— la dona no ha d'ésser pas del tot passiva. Molt al contrari, ha d'ésser espiritualment activa, fins a «posseir espiritualment» el marit. Si la dona tingues present que el llaç espiritual del matrimoni és l'únic capaç de mantenir el caliu amorós, arribant a idealitzar fins els defectes, i que ella —vestal sagrada— és qui ha d'atjar-hi les brases, de segur que no pararia un instant de cultivar-se per anar augmentant el poder captador de la seva xarxa espiritual. — PAU MARHEL.

★

S'ha dit que la moda del cabell curt era conseqüència d'una certa tendència viriloide de la dona després de la guerra europea. Certament que varen coincidir ambdugs innovacions. Però les raons d'implantar aquesta moda i al fet que persisteixi, són un poc més profundes. En primer terme es deu a la major comoditat i higiene del cabell curt, unit a la merma de temps que disposa la dona moderna dedicada al treball. Però d'una forma especial es deu a la necessitat que té la dona de renovar els seus atractius sexuals, entre els quals el cabell ocupa un dels primers llocs. Des d'aquest punt de vista, no cal dir que vindrà dia en què tornarà a ésser moda el portar el cabell llarg.

★

La veu és un atribut sexual d'importància extraordinària. A voltes es constitueix en l'atractiu màxim, en inflexions que sonen a l'oïda de l'enamorat com música sobrenatural.

Les diferències de la veu entre home i dona, es deuen a la diferent conformació de la larinx d'un i altre sexe. La veu femenina és un o dos registres més alts que la de l'home. Així la veu típicament femenina és la de tiple en les seves diferents graduacions. Les veus típicament masculines són les de baix i baríton. Les veus de tenor líric en l'home, i contralt en la dona poden considerar-se com intersexuals, a l'extrem que Bloch, de la veu de tenor en diu «la veu femenina de l'home» i de la veu de contralt «la veu masculina de la dona».

Amb tot, havem d'afegir que sovint aquest caràcter intersexual va completament sol, per tal com tots els restants —físics i funcionals— estan d'acord amb la sexualitat més pura. Existeixen homes amb masculinitat perfecta, exceptuant la seva veu, i dones molt femenines, amb veu de contralt. En general, però, aquest caràcter s'acompanya d'altres.

En el cultiu de les veus més pures en un i altre sexe, rau, doncs, de totes maneres, un graó del progrés individual de la sexualitat.

★

Els moviments de les mans en la dona no solen tenir, en general, més transcendència que un augment

de les seves gràcies i del seu atractiu personal. Són moviments «d'adorno» sense valor en l'expressió de la paraula, al revés del que succeeix a l'home. Per això sempre es daleix per a dur-les ocupades amb el portamonedes, el vano, etc., que no té pressa en deixar. No sap què fer-se de les mans. També per això les dones són males oradores, perquè els manca el gest de les mans, imprescindible per a acompanyar una oració. En general, la dona que assoleix eloqüència i sap accionar les mans, té una feminitat «un poc frenada».

★

Hi ha dones que creuen tenir l'exclusiva de la sensibilitat, quan l'únic que tenen és orgull de nena mimada.

★

Un home digne d'aital nom, estima el seu treball més que tot en el món, més encara que a la dona estima-da.—A. MAUROIS.

★

El desenvolupament fisiològic normal de l'home i la dona, presenta diferències considerables en el temps. Bufon feia retardar en tres anys la sexualitat masculina. Els sexòlegs moderns, però, la consideren molt més retardada. Així, considerant que la dona vers els vint-i-dos anys veu florir plenament la seva feminitat, l'home no assoleix la seva virilitat plena sinó pels volts dels trenta a trenta cinc anys.

★

En compensació, el final de la vida sexual, és també molt més retardat en l'home que en la dona. Els «vells verds» no posseeixen solament estímuls cerebrals, com pretenen alguns pseudo-psicòlegs, sino que llur teixit intersticial glandular acostuma a fabricar hormones sexuals fins edats avançades, molt freqüentment fins després dels setanta anys. En la dona la secreció glandular s'esgota rapidament després dels cinquanta anys o abans. Els casos tipus Ninón de Lenclos, són raríssims, mentre que homes de seixanta cinc anys «cotitzables» amorosament, són molt freqüents.

★

L'home és més fatuu que la dona.—ARMANGUE.

★

La llargaria del cabell—Molts creuen que si l'home es deixés créixer el cabell indefinidament, arribaria a tenir-lo tan llarg com la dona. L'observació no confirma pas aquesta opinió. En les races o tribus els homes de les quals deixen créixer lliurement el seu cabell, aquest presenta gairebé sempre una longitud limitada: no sol passar dels múscles, mentre que en la dona pot assolir la llargaria del seu cos. Segons Ranke, el cabell femení té una llargaria promitja de 75 centímetres, però Stratz ha trobat sovint llargaries de més d'1'05 metres.

★

Les dones més perilloses són les ingenues, o les que semblen tals.—ARMANGUE.